

Visszaigéző

Bogácsi emlék

Panzió gazdája, Szabó László
s „Lopó”-ja,
találkozunk még e földön valaha,
vagy depóba
áll majd végleg a három nap vonata?
Az a három nap – a „távoli múlt” –
múlhatatlanná örökölt belül,
felejtés ködébe már sose hull,
heve a szívben már sose hűl.
Az a három nap! A könny feltolul.
Hej, Lopó, „Kistolvaj” oroszul a neved,
lopj az időből még egy utat újra:
csak egy röpket napot időzzek veled,
földi valódban is mesék kandúrja!
Más nem – csak az a nap kellene nékem,
nem az ódon pincék, nem a hordók.
Ülnék a lugasban, míg a holdról
dőlvő fényözön ellepne egészen,
s csillagzó hegyvel a kerti faágak
kigyózó árnyai ránk fonódnának.

Zinaida

Zinaida, az idős orosz asszony
Bogácsi lakos, falun él régen.
Benne elhagyott hona s magyar hon
Egy lett már végleg.
Megállva megint kapuja előtt,
Emlékszem, ahogy kereste a szót:
Egyik nyelven sem lelt megfelelőt.
Legszébben végül
Maga a szív szólt,
S e szenvedéllyel telt, csodás hangtól
Elszorult a torkom,
S aranyló csöndje lett a hallgatásnak,
Mely olykor-olykor két szó közt támadt.
Minden lakója a Parnasszusnak
Elnémult volna s magába kushad,
Ilyen beszéddel versenyre kelve,
Verssorom sem száll úgy énekelve,
Ahogy szíve szólt – majd körülnézett:
Kerítésén túl orosz beszédet
Nem hallott már fél százada lassan.
... Halkabban, kérem – suttog –, halkabban...

Kánai

Cs. K.-nak

Kirajzolódik éjfélyből a Bükk
S előtte a tér, széles-tágasan...
Magyar barátom, itt élsz, e helyütt,
E földön fogant versed, számtalan,
S tollam alatt hány sarjadt oroszra!
– Ó, kéken nyíló, öblös tájhaza –
Itt vagyunk – az Úr irgalma hozta:
Pohár csendüljön áldomásra ma!
Csillagok vakuznak – paparazzik,
Fotóikat a mennyben rejtik el.
Csávába húznak? Micsoda bal hit:

Sok közös képünk maga a siker!
Megszokott vendég ezen a bolygón
A poéta – s hogy dús asztal dukál...
Vedelhetne itt, testes borokból
Költőserg is, annyi pince áll.
Csípős ételhez tüzes bort nyeldess,
Csípősebb verset tőle vétkezhetsz:
Csöppje már földön a mennyei juss!
Körünkben talán el is feledné
Kánai csodatételét Krisztus,
S leülne csöndben asztalunk mellé.

Cseh Károly fordításai